

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Ловеч, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА КИРОВА
като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Въззивно гражданско дело № 20234300500536 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение № 398/ 11.09.2023г., постановено по гр.д.№ 1336/ 2022 г., Ловешкият районен съд е отхвърлил, като неоснователен и недоказан, предявените на основание чл. 71 ал. 1, т. 1, т.2, и т.3 от Закона за защита от дискриминация, обективно съединени искове от И. А. Р., ЕГН *****, изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора-гр. Ловеч, XI група, срещу Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“- гр. София да се установи нарушението на чл. 4 ал. 1 от ЗЗДискр, дискриминационно отношение спрямо него като християнин от страна на ГДИН, затова, че е неравностойно третиран, по защитен признак "лично положение", изразяващо се в невключването на религиозна беседа или среща с духовно лице, в съставените за него графици от страна на служители на ГДИН, както и недопускането до беседи и срещи с духовни лица през периода 01.09.2021 - 07.07.2022г. в затвора гр. Варна; както и да се осъди Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“-гр. София да преустанови нарушението и да възстанови положението преди нарушението, както и да се въздържа в бъдеще от по - нататъшни нарушения; и да се осъди ответника ГДИН -

София, да му заплати обезщетение в размер на 2000 лева за претърпени от него неимуществени вреди, породени от чувства на унижение, отхвърленост, душевни болки, страдание, психически стрес, духовна изолация и незачитане на неговите права и законни интереси, ведно със законната лихва считано от датата на установяване на нарушението, до окончателното му изплащане. Присъдени са и следващите се разноски по делото.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 9353/ 06.10.2023 година от И. А. Р., чрез адв. Р. В. А. - ЛАК, против първоинстанционното решение. Посочва, че решението е неправилно и необосновано, основава се на погрешни фактически консктатации, които не кореспондират със събраните по делото доказателства. Моли да бъде отменено и постановено решение, с което да бъде уважен изцяло исковата молба. Излага подробни съображения.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор от ГДИН, в който оспорват въззивната жалба и излагат подробни съображения за правилност на обжалваното първоинстанционно решение.

В съдебно заседание въззивинка се явява лично и с адв. Р. А., поддържат жалбата и молят да бъде отменено атакуваното решение, като излагат подробни съображения.

Въззиваемата страна не се представлява.

От събраните по делото писмени доказателства, приложени към гр.д.№ 1336/ 2022 г. по описа на Ловешкия районен съд, показанията на св. М. С., писмо вх. № 1148/ 14.02.2024 г. от ГДИН – Затвора Варна, както и становището на страните по делото, преценени поотделно и в тяхната взаимовръзка и обусловеност, съдът приема за установено следното:

Основава своето искане на неправомерно и неравно третиране на ищеца в сравнение с другите лишени от свобода като „чужда делегация“ в Затвора – Варна, със същата присъда и режим като на ищеца, изразяващо се в поставяне в по-неблагоприятни условия, изразяващо се в невключването при изготвяне на графици конкретно за него през периода 01.09.2021 г. – 07.07.2022 г. на посещение на религиозна беседа или среща с духовно лице, както и недопускането му до такива беседи и срещи за същия период, в сравнение с другите лишени от свобода, изтърпяващи наказанието си доживотен затвор в Затвора Варна.

И. А. Р. изтърпява наказание „доживотен затвор без замяна" в

Затвора-гр. Ловеч, XI група, наложено с присъда по НОХД № 127/ 2004 година на ОС – Плевен изменена с решение по ВНОХД № 235/ 2004 г. на АС – Велико Търново, потвърдено с решение от 10.11.2005 г. на ВКС.

В периода 10.09.2021 година до 08.07.2022 година е пребивавал в Затвора – Варна, като „чужда делегация“. При престоя си в Затвора – Варна е бил настанен в 2В, коридор, 6-та група, спално помещение № 224, както следва: от 10.09.2021г. до 14.09.2021г.; от 26.11.2021г. до 30.11.2021г.; от 31.01.2022г. до 08.02.2022г.; от 18.02.2022г. до 22.02.2022г.; от 04.03.2022г. до 08.03.2022г.; от 19.04.2022г. до 21.04.2022г.; от 17.05.2022г. до 20.05.2022г.; от 09.06.2022г. до 20.06.2022г. и от 04.07.2022г. до 08.07.2022г.

Във връзка с обявената извънредна обстановка поради Ковид – 19 от м. януари 2021 г. до м. март 2022 г., представителите на двете църкви, обслужващи Затвора Варна не са провеждали религиозни беседи.

Приложени са утвърдени графици от 30.03.2022 година, от 10.05.2022 година за основни дейности „ЗПС“ – 6-та група Чужда делегация, в който липсва провеждане на религиозни беседи. Съгласно утвърден график от 07.04.2022 г. е предвидена среща с представител на Евангелска-петдесятна църква – пастор Е.К. за ЗПС, шест група.

Съгласно справка от Затвора – Ловеч на лишените от свобода от XI група (осъдени на доживотен затвор“ и „доживотен затвор без замяна“) е дадена възможност да провеждат срещи и религиозни беседи, при изявено желание от тяхна страна, с представители на религиозни общности по предварително утвърден график, за който те са уведомени. Приложени са графици за работа с православен свещеник и представители на Районното мюфтийство – Плевен за м. януари 2023 година, програма за работа на клуб по интереси с л.с. от XI група от понеделник до петък и празнични дни от 01.10.2022 г.

От писмо изх. № 349/ 20.01.2023 година е видно, че в Затвора – Плевен лишените от свобода и задържаните лица посещават по утвърден график един път седмично или един път месечно от представители на Адвентистите от 7-мия ден и Евангелистка църква „Ново поколение“. През време на Ковид епидемията през април 2020 година тези посещения са прекратени. Възобновени са съответно от средата на 2021 година и от пролетта на 2022 година. Документация за л.с. И. Р. за време на пребиваването му в Затвора

Плевен не е налична, същата е приложена към затворническото досие на лицето.

От представеното писмо от Затвора – Белене е видно, че при тях посещенията са от пастор Боян Боянов, представител на Адвентистката църква „Ново поколение“ – Плевен, всяка седмица в сряда от 13.30 часа. При посещенията му има възможност за провеждане на срещи с осъдени на доживотен затвор лица, ако те заявят желание за това. В периода 01.09.2021 г.–31.07.2022 г., предвид наложените противоепидемиологични мерки не е имало посещения. Те са възобновени от началото на м. април 2022 г. Няма данни за участие на Р. в семинари, курсове или проекти, свързани с религията.

В Затвора Варна на 1 етаж, № В коридор, III група е обособена, като „Зона с повишена сигурност“. В „зоната за повишена сигурност,, са настанени лишени от свобода, получи ли окончателни присъди - „доживотен затвор,, и „доживотен затвор без замяна,, както и срочни присъди със „специален „режим. Останалите лишени от свобода, настанени на втория етаж, II В коридор, шеста група „ЗПС“, която е разделена на две отделения, като в лявата част са изолираните лица с наложени мерки за неотклонение „задържане под стража“, със статут на „за обвиняеми“ или „подсъдими“ на основание чл. 248, ал. 1, т.1 връзка ал.2 и чл. 249 от ЗИНЗС. Съгласно чл. 248, ал. 1 от ЗИНЗС в затворите обвиняемите и подсъдимите се държат в постоянно заключени помещения без право на участие в колективни мероприятия, когато са обвинени за престъпления, за които се предвижда наказание лишаване от свобода над 15 години или доживотен затвор. В „Зоната за повишена сигурност“ (ЗПС) - първа група, обвиняеми и подсъдими, настанени в нея на основание чл. 248, ал.1,т.1, вр. ал.2 и чл. 248 от ЗИНЗС и лишените от свобода - втора група, всички окончателно осъдени на „доживотен затвор“ и „доживотен затвор без замяна“. Ежедневието на двете подгрупи протича изолирано една от друга, съобразно установения график за разпределение на времето, с цел диференциран подход, спрямо двете отделни категории лишени от свобода, настанени в нея.

Съгласно поставено удостоверение 119/ 2017 от 02.05.2006г. град Варна, издадено от Съюза на църквите на адвентистите от седмия ден в България, е видно, че И. А. Р. е завършил кореспондентно библейско училище

„Гласът на пророчеството“. Приложен е и сертификат от 26.06.2017г. град Плевен, за успешно завършен курс по християнска финансова грамотност от И. А. Р., както и сертификат от Фондация „Библейска лига България за успешно завършване на първи етап от проекта „Филип“.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелите С.М.Л., М.К.Д., Н.Б.Г. и М. С. С..

От показанията на св. Л. се установява, че с ищеца са били заедно в Затвора Варна като „чужда делегация“ (ЧД) м. юни или юли 2022 година и на са ги пуснали на църква. Трябвало да пишат молби, а според него не е било необходимо, тъй като си имало график. Знае за неговото отношение към религията, имал желание и постоянно посещавал. Посочва, че нямало време за молби, тъй като докато ги докато ги разгледат, ги връщали обратно в Затвора Ловеч. Счита, че имало възможност директно да посещават религията, тъй като проповедниците идвали в самата група, в коридора, в който били и те. Тези които не са ЧД имали посещение на религиозни беседи. Докато били във Варна, Р. е искал четири пъти от постовия да посещава такива беседи. Р. се чувствал добре когато посещавал религиозните беседи. Като ги лишили от посещение се чувствали зле, ищецът не се е ядосвал, но не е бил весел. Р. бил почти всяка седмица на дело и стоял и по седмица във Варна. Оплаквал се, че не го пускали „на религия“, като свидетелят не е бил през 2021 г. ЧД във Варна.

Свид. Н.Д. посочва, че познава ищеца от 20 години, като били с едни и същи присъди горе-долу. От м. декември 2021 г. до м. юли 2022 г. бил в Затвора Ловеч, били заедно с Р.. Твърди, че той бил много религиозен и посещавал, правел беседи, всеки ден излизали „на клуб“, вземал си библията, говорел за Господ, колко трябва да вярват в Господ, в Дева Мария. Посочва, че никога не е подавал молба да посещава пастор в Затвора Ловеч, човек който вярва можело винаги да посещава по графика, дори и да не си написал молба. И. споделял пред него и други ЛС, че не са го допускали да ходи на църква и да се вижда с пастор в Затвора Варна, като е бил ЧД. Твърди, че като бил в Затвора Ловеч и като бил в София, дори и да си ЧД, от друг затвор, надзирателите минавали и ги питали ще правят ли църква и искат ли да ходят на църква, без да има значение от кой затвор и от коя държава си. Посочва, че на И. не му било хубаво и комфортно, че не го пускат, било му много тежко,

даже обсъждали да се обединят и да пишат. В Затвора Варна не е бил с него по никакъв повод. Това за което разказва е по впечатления и това което е чул в Затвора Ловеч.

Свид. Н.Г. е бил ИСДВР в Затвора Варна в периода м. септември – м. декември 2021 г., м. януари - м. юли 2022 г. и познава И. А. Р.. На тази длъжност бил назначен със заповед на Началника на Затвора Варна и от 24.02.2022 г. е определен да отговаря за 6 – та група ЧД. Посочва, че доколкото си спомня, е изготвял график изцяло за ЧД през 2022 г., но за ищеца специално график не е изготвян, изготвен е такъв за хора които идват ЧД в Затвора Варна за доживотен затвор и доживотен без замяна. При предявяване на свидетеля График на времето за ЛС И. А. Р. настанен в 6 та група „ЗПС“, чужда делегация от Затвора Ловеч от 13.09.2021 г. заявява, че не го вижда добре, но ако пише неговите имена и подпис, означава, че той го е изготвял, на сигурно е замествал колега. Не може да бъде категоричен, но мисли, че за процесния период е изготвял графици през 2022 година за 6 та група ЧД, които са общи, а не за конкретно лице. Няма спомен, но предполага, че е изготвял такива графици за 6 – та група, но за постоянно пребиваващи в Затвора Варна. Посочва, че е възможно е да има разлика в графика на ЛС и ЛС които са по ЧД. Няма спомен дали в графика за ЧД има включена религиозна беседа. По принцип ЛС които са постоянно в даден затвор имат изготвени графици за постоянно ползване. Пояснява, че ЛС, които идват ЧД от други затвори, самата религиозна проповед или беседа с религиозно лице се осъществява за ЧД, посредством пускане на молба от страна на ЛС, за да може вече тази молба да се придвижи до ръководството от ИСДВР, и съответно от това каква религия изповядва ЛС да му бъде подсигурен пастора, който посещава затвора. Пасторите не са обвързани в трудово правни отношения със Затвора, като структура, нито са на хонорар и не могат да задължат пастора да проведе среща или беседа, ако той не прояви това желание. Не може да отговори на въпроса дали това за молбите е уредено със Заповед или не. Няма спомен през него да е минавала такава молба. Лицата 6– та група ЧД си имат по принцип график за лично време, график за хранене – сутрин, обед и вечер, имат си график по принцип за някои основни дейности. Графика на ЧД се съобразява с графика на групата, в която се настанява ЧД, ако не е предвидена беседа, трябва да се заяви с молба. Графикът се прави по такъв начин, за да няма някакво засичане между

ЛС, ако са с различен режим или ако са обвиняеми и подсъдими. ЧД различно престояват в Затвора Варна, като ако са на няколко дела престояват и повече, но не може конкретно да посочи. Посочва, че молбата за религиозна беседа се подава в кутия, минава куриера, взема молбите и се завеждат в деловодството. От там молбите минават през началниците и след това се разрешава на съответния ЛС да си проведе религиозната беседа. Абсолютно всички затворници които са ЧД, не само за ищеца Р. трябва да си подадат молба за да проведат религиозна беседа. Срокът за произнасяне по тези молби е 2 – 3 дена, може и по - малко. ЛС може да се пусне молбата в Затвора в който пребивава преди да бъде преместен като ЧД. Няма спомен И. Р. да ги е уведомявал за религиозната си принадлежност, ако има такава молба то тя ще се съхранява в затворническото му досие. В периода от 01.09.2021 г. до юли 2022 г. в периода на пандемията от Ковид имало един период може би от около година и нещо, в който пасторите въобще не идвали заради пандемията от Ковид 19, мисля, че до 2022 г. до някой месец не идваха, а 2021 г. въобще не са идвали. Това, че провеждане на религиозна среща не е включена в графика, не е пречка да бъде включена, ако ЛС подаде молба. В ЗПС пак има графици които са утвърдени и по желание на ЛС може да се посети пастора, който ходи в този коридор. Ако е подавал молби ще бъдат в досието му, щом го има в графика няма нужда да се подава молба от ЛС в ЗПС. ЗПС са две. Едната е за осъдените на доживотен затвор и доживотен без право на замяна. Там се настаняват и ЛС които са на специален режим. Другата зона е 6-та група, като там са обвиняеми и подсъдими по чл. 248 ЗИНЗС. Чуждата делегация се настанява в 6 – та група в ЗПС. В ЗПС всички които са ЛС постоянно настанени в Затвора Варна предполага, че са посещавали религиозни беседи по график.

Във въззивното производство като свидетел е разпитан М. С. С., който твърди, че в периода м. септември 2021 г. – м. юли 2022 година е пребивавал по ЧД в Затвора – Варна. Твърди, че през този период е посещавал религиозна беседа. Не било необходимо да се подава молба, минавали от надзорноохранителния състав и питали искат ли да излязат на пастор. Твърди, че не знае за случай, в който да не се извежда лишен от свобода. Лично на него не му се е налагало да подава нито молба, нито декларация. Спомня си, че имало изложен в коридора график, в който бил определен и ден за религиозна беседа. Знае, че въззивникът Р. е религиозен, християнин и ходел

при пасторите, но е ходил да пали свещ и в източноправославна църква.

Съгласно писмо вх. № 1148/ 14.02.2024г. от МП,ГДИН, Затвора – Варна, М. С. е пребивавал в Затвора Варна, като „чужда делегация“ през периода 01.09.2021 г. до 07.07.2022 г. във 2В, коридор, 6-та група, спално помещение № 224, както следва от 28.03.2022 г. до 05.04.2022г.; от 18.05.2022г. до 23.05.2022г. и от 10.06.2022г. до 15.06.2022г. Затвора – Варна е организирано провеждането на посещение, срещи и беседи с лишените от свобода с различен правен статут, категория „Закрит тип“, „Закрит“ тип - рецидивист, обвиняеми/ подсъдими, настанени в корпуса на затвора с взета мярка за неотклонение „задържане под стража“, лица изтърпяващи наказания „доживотен затвор“ или „доживотен затвор без замяна“ от представители на различни религиозни общности. През периода 01.09.2021 г. до 07.07.2022 г. в Затвора – Варна е организирано посещение е провеждане на беседи от представители на две религиозни общности: Евангелистка - Методистка църква с представител пастор С.С. и Евангелистка – Петдесятна църква с представител пастор Е.К.. Посещението на горепосочените представители на двете църкви става изцяло на доброволен принцип, същите не са в трудово - правни отношения, не са на граждански договор или хонорар със Затвора - Варна. Определен е ред за пропускането на пасторите на територията на МЛС, както и изготвен график с посочено конкретно място и времеви интервал под надзор от служител/ и от НОС, като участието на ЛС с наказание „доживотен затвор,, и „доживотен затвор без замяна“ се допуска само с ЛС от същата категория. Посочено е че от месец януари 2021 до месец март 2022 г., във връзка с обявената извънредна обстановка поради Ковид 19, пасторите, обслужващи Затвора Варна, не са правили посещения и не са провеждали религиозни беседи с ЛС. Желаетелите да посещават религиозни беседи, курсове, семинари и други, следва да заявят писмено това свое желание, как се самоопределят, какви духовни, религиозни потребности и нужди имат и представители на кое е вероизповедание, регистрирано по закон на вероизповеданията желаят да посещават. Не могат да посочат дали ЛС С. е подавал такива молби, тъй като затворническото му досие се съхранява в Затвора Ловеч. В Затвора Варна не се съхранява информация относно проведените на ЛС посещения и беседи с представители на религиозни общности.

Съдът е сезиран с искиви претенции по чл. 71, ал.1, т.1, т. 2 и т.3, вр.

чл.4, ал.1 от ЗЗДискриминация, предявен от И. А. Р. против ГДИН - София, за установяване нарушение на право на равенство в третирането, изразяващо се в поставяне в по-неблагоприятни условия, изразяващо се в невключването при изготвяне на графици конкретно за него през периода 01.09.2021 г. – 07.07.2022 г. на посещение на религиозна беседа или среща с духовно лице, както и недопускането му до такива беседи и срещи за същия период, в сравнение с другите лишени от свобода, изтърпяващи наказанието си доживотен затвор в Затвора Варна, на основание чл. 71, ал.1, т.2 от ЗЗДискриминация да бъде осъден ответника за преустанови нарушението, както и да се въздържа в бъдеще от понататъшни нарушения, както и да му бъде присъдено обезщетение за претърпени, вследствие на това неимуществени вреди за този период в размер на 2 000 лева, изразяващи се в чувство на унижение, отхвърленост, душевни болки, страдание, психически стрес, духовна изолация и незачитане на негови права и законни интереси, ведно със законната лихва от датата на установяване на нарушението до окончателното плащане.

Безспорно установено по делото е, че ищецът – въззивник в настоящото производство, в периода от В периода 10.09.2021 година до 08.07.2022 година е пребивавал в Затвора – Варна, като „чужда делегация“. При престоя си в Затвора – Варна е бил настанен в 2В, коридор, 6-та група, спално помещение № 224, както следва: от 10.09.2021г. до 14.09.2021г.; от 26.11.2021г. до 30.11.2021г.; от 31.01.2022г. до 08.02.2022г.; от 18.02.2022г. до 22.02.2022г.; от 04.03.2022г. до 08.03.2022г.; от 19.04.2022г. до 21.04.2022г.; от 17.05.2022г. до 20.05.2022г.; от 09.06.2022г. до 20.06.2022г. и от 04.07.2022г. до 08.07.2022г. в Зоната с повишена сигурност, съгласно чл. 213 от ППЗИПЗП предвиждащ осъдените на доживотен затвор да се настаняват в отделни затвори или в отделения на другите затвори в обособени зони с повишена сигурност; да се държат в постоянно заключени помещения при засилен надзор и охрана, а участието им в колективни мероприятия е само с осъдени от същата категория.

От събраните по делото доказателства се установява, че в периода от м. януари 2021 година до м. март 2022 година поради предприетите противоепидемиологични мерки във връзка с Ковид-19 не са провеждани религиозни беседи с лишените от свобода.

От приложените писмени доказателства и свидетелските показания се установява, че в Затвора – Варна въз основа на подадени молби се изготвя график за посещение на религиозните беседи от лишените от свобода при спазване ограниченията на чл. 213 от ППЗИПЗП. В случай, че през времето, в което е ЛС е пребивавал в Затвора – Варна по „чужда делегация“ няма съответно мероприятие в определения график, е необходимо да бъде подадена нарочна молба и при възможност и съгласие на съответното религиозно лице се организира такава.

От показанията на св. Л. се установява, че през м. юни или юни 2022 година двамата с ищеца били „чужда делегация“ в Затвора Варна и не ги пуснали на църква, трябвало да пишат молби, като свидетелят счита, че се ходи без молба, а по график. Свидетелят Н.Д. посочва, че Р. споделял, че при пребиваването му в Затвора – Варна, като „чужда делегация“ не го пускали на религиозни беседи. Св. С. е бил в Затвора – Варна, като „чужда делегация“, но няма спомен де е имало случай да не бъде допуснат на религиозна беседа, мисли, че имало включена в графика и не е било необходимо да бъдат подавани молби. Освен ако има наказание „изолиране в наказателна килия“ няма право да посещава мероприятия и да ходи на работа.

За да бъде ангажирана отговорността на ответника при действието на чл. 71, ал.1, т.1 и т.3, вр. чл.4 от ЗЗДискриминация, следва да докаже фактите, въз основа на които може основателно да се предположи, че той е жертва на дискриминация. В случай, че това е доказано на ответника е възложена доказателствената тежест да установи обратното.

В конкретния случай липсва нарушение на правото на равно третиране на ищеца. Наличието на дискриминация по някой от признаците на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискриминация, се установява при сравнение между начина на третиране на ищеца и на други лица, които са в същото или сходно положение. В конкретния случай при сравнението на възможността за участие в религиозни мероприятия на осъдените на доживотен затвор със специален режим на изтърпяване на наказанието при пребиваването им като „чужда делегация“ в Затвора – Варна не се установява по-неблагоприятно третиране на ищеца. Видно от доказателствата по делото останалите лишени от свобода, намиращи се в сходно положение са третирани еднакво при упражняване на законоустановените им права, за провеждането на религиозните беседи е

установен график за среща със съответното религиозно лице, съгласно предпочитанията и вероизповеданията, които следват ЛС. Предвид на това, че ищецът не изтърпява наказанието си в Затвора – Варна, а само временно е пребивавал там, ако в графика за съответната категория лишени от свобода няма предвидена религиозна беседа е следвало да подаде предварително молба и ако е възможно за бъда организирана такава среща. Св. Л. също споделя, че не е могъл да посещава „църква“ докато е бил в Затвора – Варна като „чужда делегация“. Св. С. също не споделя пред времето в което са били едновременно с ищеца в Затвора – Варна в през м. май и м. юни 2022 г. да е имало случай той да е имал възможност да посети такава беседа, организирана по график, а ищецът да е бил възпрепятстван. При тези съображения настоящият състав приема, че принципът за равно третиране е спазен.

Предвид изложеното решение № 398/ 11.09.2023г., постановено по гр.д. № 1336/ 2022 г., Ловешкият районен съд е правилно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода от процеса разноси не са претендирани от другата страна, поради което не се дължат.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 398/ 11.09.2023г., постановено по гр.д. № 1336/ 2022 г. по описа на Ловешкия районен съд, правилно и законосъобразно.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____